[2021] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 693

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਭੈ ਨੰਦਨ ਇੰਟਰ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 865)

27 ਸਤੰਬਰ, 2021

[ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਐੱਮ.ਐੱਮ.ਸੁੰਦਰੇਸ਼, ਜੇ.ਜੇ.]

ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1921 – ਐੱਸਐੱਸ.9, 16ਜੀ – ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ – ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 – ਸੋਧ – ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ – ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ – ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ। ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 4 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੋਣਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ - ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਪੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਆਈਡੀਆ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ - ਇਮਪੁਗਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਮਪੁਗਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਨਿਰਣਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 14, 30, 226 - ਇਕੁਇਟੀ - ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਕਾਲਜ (ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ) ਐਕਟ, 1971।

ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1921 – ਦਾ ਉਦੇਸ਼ – ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 30 - ਆਯੋਜਤ: ਧਾਰਾ 30 ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ - ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ|

ਇੱਕ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ - ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ - ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ - ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ - ਕਦੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ|

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਤੀ - ਆਯੋਜਤ: ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਟੋਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਲੈਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ – ਆਰਟੀਕਲ 14 – ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ – ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਰਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆ - ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - "ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੋਲਣਾ" ਸਿਧਾਂਤ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ - ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਿੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1921

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ 1. ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ: -

ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨੀਤੀ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਉਹ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵੰਡਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ.

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੋਵੇਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਹਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਮਾਨੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। [ਪਾਰਾ 29-31][708-ਜੀ-ਐੱਚ; 709-ਏ-ਈ]

2. ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ:

ਜਦੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 32, 33] [709-ਐੱਫ-ਜੀ]

ਐਸ.ਕੇ. ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀਕ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਨਟਾਈ ਰਹਿਮਾਨੀਆ, ਹਾਈ ਮਦਰੱਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2020) 6 ਐਸਸੀਸੀ 689: [2020] 1 ਐਸਸੀਆਰ 185 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

3. ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ:-

ਚੁਣੌਤੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੂਰ ਰੱਖੇ। ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਦੰਡ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਰਥਾਤ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੋਧ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ. ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟ, ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. (ਪਾਰਸ 36-39) [714-G-H; 715-A-C]

4.1 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(4) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬੇਲਗਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਰਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(4) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 16ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਭਰਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲਈ. [ਪਾਰਸ 40, 41][715-D-E; 717-B-C]

ਰਾਮਜੀ ਦਿਵੇਦੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 52: [1983] 2 ਐਸਸੀਆਰ 971 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।

4.2 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101, ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਸਾਲ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2753 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ / ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ. ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੱਡਾਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਲੈਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 42, 43) [717-C-ਐੱਫ]

ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੇਟਰਿੰਗ ਕਲੀਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1987) 1 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 700: [1987] 2 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 164 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2021) 5 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2021] 1 ਸਕੇਲ 646 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
4.3 ਆਰਟੀਕਲ 14 ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਇਜ਼ ਭੇਦਭਾਵ। [ਪੈਰਾ 46] [718-C]

4.4 ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਬਾਹਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2010 ਅਤੇ 2011 ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਗਰੁੱਪ '4' ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ। ਸਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈੱਟ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 08.09.2010 ਅਤੇ 06.01.2011 ਨੀਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ 19.11.2018 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2753 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੇਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। (ਪਾਰਸ 47, 48, 50, 51, 56 ਅਤੇ 58) [718-G-H; 719-B, E-F; 721-B-C, D-E]

ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481: [2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 587 - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਕੇਸ਼ਵ ਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ 1992 ਪੂਰਕ (1) ਐਸਸੀਸੀ 272; ਸਈਦ ਖਾਲਿਦ ਰਿਜ਼ਵੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ 1993 ਪੂਰਕ (3) ਐਸਸੀਸੀ 575; ਕੇਰਲਾ ਸੰਸਥਾਨਾ ਚੇਥੂ ਥੋਜ਼ੀਲਾਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ (2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 327; ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2006) 12 ਐਸਸੀਸੀ 753; ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1974) 1 ਐਸਸੀਸੀ 717: [1975] 1 ਐਸਸੀਆਰ 173; ਸੇਂਟ ਸਟੀਫਨਜ਼ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (1992) 1 ਐਸਸੀਸੀ 558: [1991] 3 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 121; ਮਲੰਕਾਰਾ ਸੀਰੀਆਈ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਟੀ ਜੋਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 1 ਐਸਸੀਸੀ 386: [2006] 9 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 644; ਚਡਾਨਾ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2020) 13 ਐਸਸੀਸੀ 411: [2019] 12 ਐਸਸੀਆਰ 631 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਧਾਰਨੀ ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 480: [2019] 6 ਐਸਸੀਆਰ 307 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ.

ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਰੇਲਵੇ ਆਫੀਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (2003) 4 ਐਸਸੀਸੀ 289: [2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1085; ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਫਿਲਮ ਫੈਸਟੀਵਲ ਐਂਡ ਅਦਰ ਬਨਾਮ ਗੌਰਵ ਅਸ਼ਵਿਨ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 737: [2007] 5 ਐਸਸੀਆਰ 7; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ ਬੱਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1998) 4 ਐਸਸੀਸੀ 737; ਵਾਸਵੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਪੇਰੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ 172: [2019] 8 ਐਸਸੀਆਰ 927; ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਪੁਸ਼ਪਾ ਰਾਣੀ (2008) 9 ਐਸਸੀਸੀ 242: [2008] 11 ਐਸਸੀਆਰ 440; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਮੰਤਰਾਲਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1980) 3 ਐਸਸੀਸੀ 97: [1980] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1026 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>		
[2003] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1085	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21
[2007] 5 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 7	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21
[2019] 8 ਐਸਸੀਆਰ 927	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21
[1983] 2 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 971	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21

[2008] 11 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 440	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21
[2020] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 185	ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21
[1980] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1026	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 21
(1992) ਪੂਰਕ 1 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 272	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 25
(1993) ਪੂਰਕ 3 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 575	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 25
(2006) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 327	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 25
(2006) 12 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 753	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 25
[1975] 1 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 173	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26
[1991] 3 ਪੂਰਕ ਐਸ ਸੀ ਆਰ 121	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26
[2002] 3 ਪੂਰਕ ਐਸ ਸੀ ਆਰ 587	ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 26
[2006] 9 ਪੂਰਕ ਐਸ ਸੀ ਆਰ 644	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26
[2019] 12 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 631	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 26
[1987] 2 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 164	ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 28
[2019] 6 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 307	ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ	ਪੈਰਾ 52

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 865|

2015 ਦੇ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 45060 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2816, 2817, 2753, 866, 2754, 2819, 2820, 2818, 2815|

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀ, ਏਐਸਜੀ, ਹਰੀਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਨਿਸ਼ਾਲ ਕੁਮਾਰ ਨੀਰਜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੀਰਤੀ ਖੰਗੋਤਰਾ, ਸੰਜੇ ਕੁਮਾਰ ਤਿਆਗੀ, ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਏਡੀਵੀਐਸ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ।

ਹੁਜੇਫਾ ਏ ਅਹਿਮਦੀ, ਵੀ ਕੇ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਏਡੀਵੀਐਸ, ਰਜਤ ਸਿੰਘ, ਅਪੂਰਵ ਤਿਵਾੜੀ, ਪਾਵ ਪੁਰੀ ਐਮਐਸ ਰੋਹਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਮਰਥ ਮੋਹੰਤੀ, ਸ਼ਿਵਪਤੀ ਬੀ ਪਾਂਡੇ, ਵੀ ਐਨ ਰਘੂਪਤੀ, ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਮਐਸ ਪਾਰੁਲ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਸਾਕੇਤ ਗੋਗੀਆ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਭੰਡਾਰੀ, ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ, ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰੀ ਰੇ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਿਲੋਰੀਆ, ਨਿਤਿਆਨੰਦ ਮੂਰਤੀ ਪੀ, ਐਮਐਸ ਭਾਨੂਪ੍ਰਭ, ਵਿਵੇਕਾਨੰਦ ਸਿੰਘ, ਅਨਿਰੁਧ ਰਾਏ, ਐਮਐਸ ਸ਼ਿਲਪਾ ਸਿੰਘ, ਯਤੀਸ਼ ਮੋਹਨ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਾਗਰ, ਈ ਸੀ ਵਿਦਿਆ ਸਾਗਰ

ਪ੍ਰਿਤਿਕਾ ਦਿਵੇਦੀ, ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਉਦੈਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਐਮਐਸ ਸਰੋਜ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਕਬੀਰ ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਵਾਹੇਬ ਹੁਸੈਨੀ, ਆਨੰਦ ਵਰਮਾ, ਐਮਐਸ ਆਸਥਾ ਆਹੂਜਾ, ਮਨੋਜ ਕੇ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਆਰਕੇ ਸਿੰਘ ਕੌਸਿਕ, ਉਮੇਸ਼ ਦੂਬੇ, ਡੀਐਨ ਦੂਬੇ, ਆਲੋਕ ਪਾਂਡੇ, ਸੁਧੀਰ ਐਸ ਰਾਵਤ, ਡਾ ਭੀਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਵੀਕੇ ਜੈਨ, ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਦੀਪੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਐਮਐਸ ਦਿਵਿਆ ਰਾਏ, ਧਨੰਜੇ ਗਰਗ, ਅਭੈ ਕੁਮਾਰ, ਸਿਧਾਰਥ ਅਈਅਰ, ਰਜਤ ਖੱਤਰੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੈਟਿਆਲ, ਕੁਮਾਰ ਮਿਲਿੰਦ, ਸ਼ਗੁਨ ਰੂਹਿਲ, ਅਭਿਮਨਿਊ ਸਿੰਘ, ਸੰਨੀ ਚੌਧਰੀ, ਉਦੈਦਿੱਤਿਆ ਬੈਨਰਜੀ, ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ, ਦਾਨਿਸ਼ ਜ਼ੁਬੈਰ ਖਾਨ, ਏਡੀਵੀਐਸ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਐਮ.ਐਮ. ਸੁੰਦਰੇਸ਼, ਜੇ.

1. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੁਣੇ।

2. ਅਸੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ|

3. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 19.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1921 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ/ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਾਸ "ਚੌਥੀ" ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ|

<u>ਐਕਟ: -</u>

4. ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1921 ਪੁਰਾਣੇ ਮੂਲ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲਾਂ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 4 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

"ਧਾਰਾ 9- ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

… (4) ਜਦੋਂ ਵੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰੰਤ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।

5. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਜੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ, ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਕੇਲ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦਿ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਧਾਰਾ 16 ਜੀ- ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

(1) ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ-

(ਏ) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 2[(ਮੁਅੱਤਲ ੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ, ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ)] ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹਾਂ।

(ਬੀ) ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ;

(ਸੀ) ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ;

(ਡੀ) ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(ਈ) ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣਾ।

6. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਅਧਿਆਇ III ਚੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਜੋ "ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 101: -

7. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ 9/592 ਮਿਤੀ 28.08.1992 ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 400/15-7- 2(1)-90 ਮਿਤੀ 30.07.1992 ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨਾਨ-ਟੀਚਿੰਗ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗੀ।

8. ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 300/XV-7-2(1)/90 ਮਿਤੀ 02.02.1995 ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਮਦਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

9. 23.01.2008 ਨੂੰ ਸਟਾਫ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (ਪਹਿਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲਾਸ 'IV' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਕੰਮ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਰਚ, 2008 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਛੇਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਭਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9/898 ਮਿਤੀ 31.12.2009 ਰਾਹੀਂ ਸੋਧ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਨ-ਟੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਿੱਖਿਆ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ) ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏਗਾ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਿੱਖਿਆ (ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ) ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਉਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ;

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ।

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

11. ਛੇਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 08.09.2010 ਅਤੇ 06.01.2011 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ "ਚੌਥਾ" ਦਰਜਾ "ਚੌਥਾ" ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਭਰਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ।

12. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 04.09.2013 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 24.04.2014 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਅਸਰ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਰਤੋਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ

ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ:

101. ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾਨ-ਟੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ (ਕਲੈਰੀਕਲ ਕਾਡਰ) ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗੀ; ਇਸ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਿੱਖਿਆ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ) ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਿੱਖਿਆ (ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ) ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਕੂਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ (ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ।

ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਟੀਚਿੰਗ ਜਾਂ ਨਾਨ-ਟੀਚਿੰਗ ਸਟਾਫ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ, 1981 ਕਲਾਸ-4 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

<u>ਸੱਤਵਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ</u>

13. ਸੱਤਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਹੀਂ ਛੇਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 'ਸਾਵਧਾਨੀ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ:

ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਪੈਰਾ 3.72 ਅਤੇ 3.83

"3.72 ਆਮ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

i.ਰੁਟੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕੰਮ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਜੋ ਹਾਊਸਕੀਪਿੰਗ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਡਾਟਾ ਐਂਟਰੀ, ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਡਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੌਂਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਇਹ ਏਜੰਸੀਆਂ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ...

3.83 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਹਨ:

... vii. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗੁਪਤਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕਸਾਰ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ / ਮਾਡਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 08.09.2010 ਨੂੰ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਥਾਂ "ਚੌਥੀ" ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਸੀ। ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਜੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰ-ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2753 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2754 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ: -

15. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 19.11.2018 ਦੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਕਾਲਜ (ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ) ਐਕਟ, 1971 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਯੂਪੀ ਐਕਟ, 1971' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਜੀ ਅਤੇ ਯੂਪੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਕਲਾਸ "ਚੌਥੀ" ਨੌਕਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (4) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

16. ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ: -

17. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭਾਟੀ, ਐਲਡੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ

ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿੱਟ ਕੀਤੀ। ਏਐਸਜੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਪਕ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਕਤ ਨੀਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

18. ਐਲਡੀ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ.

19. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (4) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ|

20. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੬੨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (4) ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਹੈ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ:

1. ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਰੇਲਵੇ ਆਫੀਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (2003) 4 ਐਸਸੀਸੀ 289

ii. ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਫਿਲਮ ਫੈਸਟੀਵਲ ਐਂਡ ਅਦਰ ਬਨਾਮ ਗੌਰਵ ਅਸ਼ਵਿਨ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 4 ਐਸਸੀਸੀ 737;

iii. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ ਬੱਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1998) 4 ਐਸਸੀਸੀ 737;

iv. ਵਾਸਵੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਪੇਰੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ 172.

v. ਰਾਮਜੀ ਦਿਵੇਦੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1983) 3 ਐਸਸੀਸੀ 52;

vi. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਪੁਸ਼ਪਾ ਰਾਣੀ (2008) 9 ਐਸਸੀਸੀ 242;

vii. ਐਸਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀਕ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਕੋਨਟਾਈ ਰਹਿਮਾਨੀਆ ਹਾਈ ਮਦਰੱਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2020) 6 ਐਸਸੀਸੀ 689;

viii. ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਮੰਤਰਾਲਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1980) 3 ਐਸਸੀਸੀ 97

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ:-

22. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ 08.09.2010 ਅਤੇ 06.01.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

23. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ "ਚੌਥੀ" ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਲਾਸ "ਚੌਥੀ" ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਵਿੱਚ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

24. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16ਜੀ ਤਹਿਤ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

25. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16ਜੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਰਤੀ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਹੈ

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (4) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: (i) ਕੇਸ਼ਵ ਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ 1992 ਸੁਪ (1) ਐਸਸੀਸੀ 272; (ii) ਸਈਦ ਖਾਲਿਦ ਰਿਜ਼ਵੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ 1993 ਐਸਯੂਪੀ (3) ਐਸਸੀਸੀ 575; (iii) ਕੇਰਲਾ ਸੰਸਥਾਨਾ ਚੇਥੂ ਥੋਜ਼ੀਲਾਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ (2006) 4 ਐਸਸੀਸੀ 327; ਅਤੇ (iv) ਵਾਸੂ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2006) 12 ਐਸਸੀਸੀ 753.

26. ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗ਼ੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 (1) ਅਧੀਨ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, (i) ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1974) 1 ਐਸਸੀਸੀ 717; (ii) ਸੇਂਟ ਸਟੀਫਨਜ਼ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (1992) 1 ਐਸਸੀਸੀ 558; (iii) ਟੀਐਮਏ ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481; (iv) ਮਲੰਕਾਰਾ ਸੀਰੀਆਈ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਟੀ ਜੋਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 1 ਐਸਸੀਸੀ 386; ਅਤੇ (v) ਚਡਾਨਾ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2020) 13 ਐਸਸੀਸੀ 411.

27. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ. ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਪਏ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 162 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

28. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਦੇ ਕੈਟਰਿੰਗ ਕਲੀਨਰਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। (1987) 1 ਐਸਸੀਸੀ 700, ਭਰਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

<u>ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ:-</u>

ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ: -

29. ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨੀਤੀ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਹੈ

ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਉਹ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵੰਡਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

30. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ. ਜੇ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ|

31. ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਬਲਕਿ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੋਵੇਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਮਾਨੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ: -

32. ਜਦੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੦ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ

33. ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

34. ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਧੁੰਦ ਹੁਣ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਸ.ਕੇ. ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀਕ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ:

"41. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2008 ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (1975) 2 ਐਸਸੀਸੀ 283 : 1 ਐਸਸੀਈਸੀ 277] ਇੱਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ। ਕੇਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ, 1957 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ [ਕੇਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ, 1957, 1959 ਐਸਸੀਆਰ 995 : ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 956] ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਉਹ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਬਾਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2002) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 481: 2 ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਸੀ. 1] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ...

42. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕੇਸ [ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481: 2 ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਸੀ 1] ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਜ਼ੋਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਈ ਸੀ:

42.1. ਪੈਰਾ 50 ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

(ਏ) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ;

(ਬੀ) ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਸਟਾਫ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇੱਕ "5" ਸੀ। ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿੱਜੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

42.2. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ

ਸਿੱਧਰਾਜਭਾਈ ਸਬਾਈ ਕੇਸ [ਸਿੱਧਰਾਜਭਾਈ ਸਬਾਈ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1963) 3 ਐਸਸੀਆਰ 837: ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 540] ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481: 2 ਐਸਸੀਈਸੀ 1], ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ 563, ਪੈਰਾ 107)

> "107. ... ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯਮ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਭਰਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਵੇ।

42.3. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਧਰਾਜਭਾਈ ਸਬਾਈ (ਸਿੱਧਰਾਜਭਾਈ ਸਬਾਈ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1963) 3 ਐਸਸੀਆਰ 837: ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 540] ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਅਖੌਤੀ ਨਿਯਮਤ ਉਪਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481: 2 ਐਸਸੀਈਸੀ 1] . ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਯਮ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

42.4. ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ - ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਕੇਸ [ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ

ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1974) 1 ਐਸਸੀਸੀ 717: 1 ਐਸਸੀਈਸੀ 125]: (ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕੇਸ [ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2002) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 481:2 ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਸੀ. ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 570, ਪੈਰਾ 122)

> "122. ... ਦੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ। ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

42.5. ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਫਿਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ: (ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481: 2 ਐਸਸੀਈਸੀ 1], ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 578, ਪੈਰਾ 135 ਅਤੇ 137)

> "135. ... ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾਈ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੋਵੇ।
>
> xxx xxx xxx

137. ... ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਹੌਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ.

ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 579, ਪੈਰਾ 138)

"138. ... ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 30 (1) ਦਾ ਸਾਰ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ

ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ... ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

43. ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ [ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481 : 2 ਐਸਸੀਈਸੀ 1] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 (1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਹੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਹੌਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਕੇਸ (ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਕਾਲਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, (1974) 1 ਐਸਸੀਸੀ 717: 1 ਐਸਸੀਈਸੀ 125] ਵਿੱਚ ਖੰਨਾ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ - ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ। ਧਾਰਾ 30 (1) ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ - "ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰਾਬਰ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ...

xxx xxx xxx

59. ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕੇਸ (ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ, (2002) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 481: 2 ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਸੀ. 1] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2008 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

35. ਅਸੀਂ ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੋ ਵਾਧੂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ,

(2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 481 ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਤਹਿਤ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ:

> "143. ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 (1) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਘਟਾ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਆਡਿਟ, ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੇ ਉਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ|
>
> 144. ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ 30 (2) ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਧਰਮ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੇ ਹੋਰ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੰਸਥਾ।

ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ:-

36. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

37. ਕਿਸੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਤਿਅੰਤ ਮਨਮਾਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ।

38. ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

39. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਰਥਾਤ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟ, ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਅਤਿਅੰਤ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ|

<u>ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ</u>: -

40. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(4) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬੇਲਗਾਮ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭਰਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੈਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਰਾਹ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(4) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਮਜੀ ਦਿਵੇਦੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ<u>:</u>

> “12. ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਜੋ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ। , ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 7 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਰੇਡੀਓਗ੍ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (2), (3) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੇਡੀਓਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਫਿਲਹਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਾਂ ਸਮੇਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ|

14. ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਸੰਘੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਨੀ ਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

41. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (4) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 16 ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭਰਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ.

42. ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 101 ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2753 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ / ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ.

43. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖੱਡਾਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਲੈਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।

44. ਰਿਲਾਇੰਸ ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੈਟਰਿੰਗ ਕਲੀਨਰਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਫਾਈ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ "ਕੈਟਰਿੰਗ ਕਲੀਨਰ" ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਰਥਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

45. ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ. ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਕਿ ਭਰਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਣਉਚਿਤ ਵਪਾਰ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

46. ਆਰਟੀਕਲ 14 ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਭੇਦਭਾਵ। ਅਸੀਂ ਮਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2021) 5 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ:

> “249. ਅਸੀਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਯੋਗਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਮਝਣਯੋਗ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਇਕ ਆਰਥਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਏਗੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ. ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਖਲਾਅ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਠੋਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਂ ਬਿਹਤਰ ਤਰੀਕਾ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

47. ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਬਾਹਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

48. ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2010 ਅਤੇ 2011 ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਗਰੁੱਪ '4' ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ। ਸਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

49. ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਲਿਸ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਭਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।

50. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤਨਖਾਹ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈੱਟ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 08.09.2010 ਅਤੇ 06.01.2011 ਨੀਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

51. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

52. ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ 1921 ਦਾ ਐਕਟ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ "ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੋਲਣ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਝ। ਆਖਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਤੀਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਵਾਜਬ, ਰਚਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ. ਅਸੀਂ ਧਾਰਨੀ ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2019) 5 ਐਸਸੀਸੀ 480 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

53. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਟਾਂਕਾਰਾ ਸੀਰੀਆਈ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਟੀ ਜੋਸ, (2007) 1 ਐਸਸੀਸੀ 386 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਛੋਟੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਉਪ-ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਐਸ.ਕੇ.ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀਕ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ

ਰਾਹਤ:-

54. ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਗਏ ਅਤੇ ਫਰੰਟ ਲਾਈਨ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਜੋਂ ਲੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

55. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ.

56. ਇਹ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

57. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3.72 ਅਤੇ 3.83 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਧੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਕਿ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

58. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 19.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

> 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2753 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕੇ ਚੌਥੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ।
>
> (ii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉਸੇ ਸਕੇਲ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ 08.09.2010 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਅਦਾਇਗੀ ਇਕੱਲੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
>
> (iii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ "ਆਊਟਸੋਰਸਿੰਗ" ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ।

59. ਇਮਪਲੀਮੈਂਟ/ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

60. ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ|

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669